

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoP/5/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214203634
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8214203634.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Fiľakovského, vo veci starostlivosti o maloletého P. Y., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bardejove, dieťa matky Bc. E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. X, zastúpenej JUDr. Evou Hudákovou, advokátkou so sídlom Dlhý rad 17, Bardejov a otca I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. L. XX, J., o úpravu práv a povinností rodičov vo vzťahu k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. 4P/38/2014-100 zo dňa 20.4.2015, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o výživnom.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o úprave styku a o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvého stupňa“) zveril maloletého P. Y., nar. XX.X.XXXX, do osobnej starostlivosti matke, ktorá je oprávnená a povinná sa o maloletého starať, zastupovať ho a spravovať jeho majetok.

Otec zaviazal prispievať na výchovu a výživu maloletému P. mesačnou sumou vo výške 50 Eur, počnúc od 1.5.2013 do 31.3.2015 a vo výške 85 Eur od 1.4.2015 do budúca, vždy do 25. dňa v kalendárnom mesiaci vopred, k rukám matky maloletého.

Vyslovil, že otec je oprávnený stýkať s maloletým P.:

- každý párny týždeň v kalendárnom mesiaci v stredu v čase od 15.00 hod. do 19.00 hod., v sobotu v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu v čase od 13.00 hod. do 19.00 hod.,
- každý nepárny týždeň v kalendárnom mesiaci v utorok v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod., v štvrtok v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v piatok v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod.. Otec si maloletého vyzdvihne v čase určenom pre začiatok styku s ním v mieste bydliska maloletého, kde ho po uplynutí doby pre styk s ním, vráti. Matka je povinná maloletého P. na styk s otcom riadne pripraviť.

Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil cit.: „Súd po vykonanom dokazovaní zveril maloletého do osobnej starostlivosti matke, ktorá sa o neho od jeho narodenia osobne stará. V tomto veku je maloletý výrazne naviazaný na matku a jeho odňatie z jej starostlivosti by malo na maloletého výrazne negatívny vplyv a bolo by to priamo v rozpore so záujmom maloletého, čo je podložené nielen názorom súdu, ktorý vyplynul

z vykonaného dokazovania, ale aj lekárskymi správami a názorom kolízneho opatrovníka, ktorý má skúsenosti s maloletými deťmi.

Konštatované zdravotné problémy maloletého sú existujúce, nepochybne stres matky, ktorý je spôsobený správaním sa otca maloletého k nej, môže mať vplyv na ich zhoršenie a prenášanie problémov o vzájomných rozporov medzi rodičmi nie je vhodné prenášať na maloletého a zaťažovať ho tým. Trestné oznámenie otca na matku, učené pri prvej možnej príležitosti, bezpochyby môže byť takouto skutočnosťou. Súd nemá žiadnu pochybnosť o tom, že matka sa dokáže o maloletého riadne postarať, pričom maloletý si vyžaduje špeciálnu starostlivosť, na ktorú je matka dlhodobo školená a usmerňovaná lekármi a inými odbornými pracovníkmi z oblasti pediatrie. Rovnako vzťah matky s iným mužom nie je otázkou, ktorú je súd oprávnený riešiť v tomto konaní a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by na toto konanie mali vplyv. Súd v tomto zároveň poukazuje na to, že to bol otec maloletého, ktorý dobrovoľne ukončil vzťah s jeho matkou a ktorý sa ku nej v priebehu celého tohto konania správa veľmi agresívne. Je však v tejto súvislosti potrebné matku maloletého poučiť, že dieťa má dvoch rodičov a ona musí rešpektovať práva otca na stretávanie sa s ich spoločným dieťaťom, pomáhať budovaniu vzťahu otca a syna, pričom pre maloletého je dôležité, aby bol tento vzťah čím pozitívnejší.

Súd zároveň upravil styk otca s maloletým tak, aby sa otec so synom stretávali aspoň 3 krát do týždňa, pričom však umožnil matke a otcovi tráviť vždy jeden celý víkend s maloletým, toho času v prípade otca iba cez deň, čo súd odôvodňuje lekárskymi správami, ako aj názorom kolízneho opatrovníka, ktorí zhodne neodporučili zatiaľ vzhľadom na vek a zdravotné problémy maloletého, aby ten strávil s otcom aj noc. V budúcnosti však, pokiaľ sa zmenia pomery, je možné upraviť styk otca s maloletým aj častejšie a iným spôsobom, než tomu odôvodňujú pomery na strane maloletého v súčasnosti. Súd neupravil styk otca s maloletým širšie a to napr. konkrétne cez Vianočné sviatky, Veľkú noc a podobne najmä z toho dôvodu, že z vykonaného dokazovania má za to, že otec vedome koná v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa, pretože jeho správanie sa voči matke maloletého dieťaťa jej spôsobuje neprimeraný stres, čo sa bezpochyby musí prejavovať aj na maloletom, ktorý je s matkou v podstate neustále. Súd a ani kolízny opatrovník maloletého v zmysle jeho vyjadrenie v priebehu tohto konania nezistili také správanie sa matky, ktoré by odôvodňovali voči nej akýkoľvek postih (napr. formou poriadkových opatrení). Je potrebné si uvedomiť, že maloletý má vážne zdravotné problémy, už to, že žije, je v podstate veľkým úspechom a je potrebné s ním zaobchádzať so zvýšenou citlivosťou, čo otec zatiaľ nepreukázal. Otec maloletého podľa vlastného vyjadrenia na pojednávaní dňa 30.3.2015 uviedol, že k znemožneniu stretávania sa s maloletým došlo na základe toho, že mu matka oznámila, že maloletý je chorý a bolo to len niekoľkokrát. On to rešpektoval, pretože podľa vlastného vyjadrenia "nechcel nikde ťahať choré dieťa". Otec si teda sám odporuje, pretože predtým tvrdil a to nielen pred súdom (ale aj v rámci sťažností a podaní na ÚPSVaR, resp. na OOPZ Bardejov), že matka mu úmyselne znemožňuje styk so synom. Aj v prípade výletu maloletého do E., o ktorom bol matkou vopred informovaný a matka mu ponúkla inú alternatívu styku s maloletým namiesto uvedeného dátumu, otec na pojednávaní dňa 30.3.2015 uviedol, že "by jej aj súhlas dal, ale chcel by stráviť s maloletým celý víkend". Z tohto nepochybne vyplýva, že otec maloletého hneď pri prvej možnosti využíva akékoľvek prostriedky na to, aby postihol matku bez ohľadu na následky a na už deklarovанú skutočnosť, že maloletý vzhľadom na svoj zdravotný stav v súčasnosti potrebuje matku viac, než kohokoľvek iného. Navyše otec špekuluje a kalkuluje v otázkach stretávania sa so synom, je schopný použiť akékoľvek prostriedky na dosiahnutie svojho cieľa, pričom si je vedomý toho, že maloletý je intenzívne naviazaný na matku a potrebuje ju každý deň vo svojej prítomnosti. Pokiaľ si to neuvedomí a nezmení svoje správanie, ohrozuje ním aj svoje dieťa a podľa názoru súdu, v tejto fáze života maloletého dieťaťa, s ohľadom na jeho zdravotný stav a skutočnosť, že má iba 3 roky, je súd toho názoru, že úprava styku otca so synom v zmysle výroku tohto rozsudku je dostatočná. V prípade zmeny podstatných okolností bude možné byť zmenené aj rozhodnutie v tejto časti.

Tým, že otec má upravený styk s maloletým na 3 dni v týždni, bude sa jeho právo na styk s maloletým realizovať aj počas Vianoc, Veľkonočných sviatkov a iných prázdnin, o ktorých je však v súčasnosti predčasné hovoriť, pretože maloletý ešte nenavštevuje školu.

Súd určil otcovi výživné za obdobie od 1.5.2013 do 31.3.2015 vo výške 50 Eur mesačne, ktoré otec pravidelne v takejto sume uhrádzal a aj za obdobie predchádzajúce vydaniu predbežného opatrenia. Ku dňu vydania súdneho rozhodnutia tak neexistuje žiadne dlžné výživné a to aj s prihliadnutím na zhodný prejav vôle oboch rodičov na pojednávaní dňa 18.12.2013, kedy obaja uviedli, že otec doteraz

prispel maloletému 528 Eur, čo je pri určenom výživnom vo výške 50 Eur mesačne za obdobie 1.5.2013 - 31.12.2015 zaplatená suma, ktorá vylučuje akékoľvek dlžné výživné. Následne otec sumu 50 Eur prispieval pravidelne. Takéto výživné podľa názoru súdu odôvodňuje vek maloletého a primerané náklady na jeho výživu s prihliadnutím na skutočnosť, že výživu maloletého majú zabezpečovať obaja rodičia. S účinnosťou od 1.4.2015 však súd určil otcovi vyššie výživné pre maloletého a to 85 Eur mesačne, pretože maloletý je už vo veku 3 rokov, zvyšujú sa náklady na neho a túto sumu otec dokáže ušetriť. Súd od toho dátumu považuje primerané náklady spojené so starostlivosťou o maloletého na sumu okolo 150 Eur mesačne. Je nepochybné, že matka sa o dieťa celodenne stará a preto musí vyššiu mieru hmotnej zodpovednosti znášať otec. Preto súd určil mesačnú výšku výživného pre otca na sumu 85 Eur a pre matku na nižšiu sumu a to na 65 Eur. Nepochybné otec takúto sumu maloletému je schopný uhradiť, nielen na základe jeho príjmu, ktorý sa zvyšuje o odmenu za pracovnú činnosť vodiča taxislužby (o čom otec v priebehu konania tvrdil, že ju nevykonáva). Otec doteraz prispieval maloletému sumou 50 Eur mesačne. V priebehu konania tvrdil, že môže prispievať sumou 70 Eur mesačne. Rozdiel vo výške 15 Eur mesačne je možné získať nielen z nákladov otca na pohonné hmoty, bývanie (neprimerane vysoké náklady, keďže otec sám býva v 3 izbovom byte), telefón, pôžičku, ktoré žiadne nemôžu mať prednosť pre základnými životnými potrebami jeho dieťaťa. Navyše suma 85 Eur na 3 ročné dieťa so zdravotnými problémami nie je podľa názoru súdu nijako neprimeraná a otec maloletého je povinný zaobstarať takúto sumu na uspokojenie základných potrieb jeho dieťaťa. Nebránia mu v tom žiadne objektívne skutočnosti, ako napr. zlý zdravotný stav. Naopak, jeho pracovná doba je flexibilná a umožňuje otcovi vykonávať aj inú zárobkovú činnosť.

Súd zamietol návrh otca na znalecké dokazovanie, pretože mal za to, že v tomto konaní je znalecké dokazovanie zbytočné a nehospodárne. Súd nemal žiadnu pochybnosť o potrebe zverenia maloletého matke, čo je podľa názoru súdu v najlepšom záujme maloletého.

Proti rozsudku v časti určenia výživného a v časti úpravy styku podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Namietal nesprávne zistený skutkový stav vecí. Nesúhlasil s určením výživného na sumu 85 Eur mesačne od 1.4.2015 s tým, že jeho výdavky na maloletého P. to neodôvodňujú. Poukázal na to, že jedna návšteva jeho syna ho stojí cca 15 Eur súčasne so zakúpením stravy, návštevy cukrárne, zábavných parkov, lekárne, oblečenia atď. (cca 10 Eur) Čiže mesačne ho to mimo výživného stojí cca 180 Eur. Súhlasí s určením výživného vo výške 50 Eur. Čo sa týka styku s maloletým, síce súhlasí s určeným rozsahom stretávania so synom, avšak súd pochybil, ak neurčil jeho stretávanie so synom tak, aby mohol u neho maloletý P. prespať aspoň 1x v týždni. Uvedené by bolo na prospech jeho synovi, pretože vie, že by rád ostal spať v noci vo svojej detskej izbe, ktorú má kompletne zariadenú. Poukázal na závery znaleckého posudku z leta 2014, kde sa znalec jednoznačne vyjadril, že doporučuje, aby maloletý mohol tráviť večer, resp. spať u otca. Nesúhlasí so závermi súdu, ktorý ho vykreslil ako špekulanta. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Matka maloletého dieťaťa vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec neberie do úvahy zvýšené výdavky na maloleté dieťa, ktoré je vážne choré a je po detskej obrne a zo strany matky i otca si vyžaduje citový prístup. Je podľa nej neakceptovateľné vyrátavať náklady na cukráreň a hračky, pretože povinnosťou otca je nielen platiť výživné v pravidelných termínoch, ale sa aj postarať o potreby syna inou formou, ak mu na ňom záleží. Poukázala na to, že otec nerešpektuje aktuálny zdravotný stav maloletého. Navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie otca je opodstatnené čiastočne. O odvolaní rozhodol odvolací súd postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p., pričom miesto a čas vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Odvolačný súd sa v plnom rozsahu stotožnil s výrokom súdu prvého stupňa o výživnom a osvojujúci si dôvody napadnutého rozhodnutia konštatuje, že rozsudok je v tejto časti správny.

Ako vyplýva z odvolania, otec nesúhlasí s určením výživného len v tej časti, v ktorej mu súd prvého stupňa uložil povinnosť platiť výživné na svoje maloleté dieťa vo výške 85 Eur s účinnosťou od 1.4.2015 argumentujúc, že jeho výdavky na maloleté dieťa to neodôvodňujú, pretože mesačne vynaloží na maloletého syna mimo výživného cca 180 Eur (zakúpenie stravy, návšteva cukrárne, lekáreň, oblečenie atď). So zreteľom na uvedené odvolacie námietky odvolací súd konštatuje, že odvolateľ v tomto smere neuviedol žiadne relevantné skutočnosti vo vzťahu k súdom určenej výške, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia v tejto časti.

Pri určení výšky výživného sa totiž prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Odôvodnenými potrebami pri určovaní výšky výživného sú nielen základné a najnutnejšie hmotné potreby pre život človeka ako jedlo, ošatenie, obuv, ale aj ďalšie potreby dôležité pre vývoj a všestranný rozvoj osobnosti, rovnako sem patria aj náhodné výdavky spojené napr. so zdravotným stavom alebo s koníčkami dieťaťa. Miera odôvodnených potrieb je rôzna a je závislá od veku, fyzickej a duševnej vyspelosti, zdravotného stavu, a podobne.

Na určení výživného zo strany povinnej osoby vplyvajú viaceré faktory. Predovšetkým sú to jej zárobkové schopnosti a možnosti, majetkové pomery, životná úroveň, počet iných vyživovacích povinností a výška príspevku ostatných povinných k oprávnenej osobe.

Z dôkazov realizovaných pred súdom prvého stupňa vyplynulo, že s ohľadom na vek a zdravotný stav maloletého P., ako aj na zárobkové schopnosti a majetkové pomery otca a matky maloletého dieťaťa, bolo dôvodné určiť výživné v predmetnej výške. Súd prvého stupňa správne prihliadol aj na osobnú starostlivosť matky o maloleté dieťa. Rovnako správne poukázal aj na prednosť výživného pred inými výdavkami rodičov. So zreteľom na to odvolací súd konštatuje, že namiatané výdavky otca ako milujúceho rodiča vynaložené na jeho maloleté dieťa nad rámec výživného nemôžu byť v žiadnom prípade dôvodom na zníženie výživného, nemožno ich ani jednostranne započítať na výživné (§ 76 ods. 2 Zákona o rodine).

Odvolačný súd preto rozsudok vo výroku o výživnom s ohľadom na prezentované dôvody ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ však ide o napadnutý výrok o úprave styku, dospel odvolací súd k záveru, že tento je dôvodné zrušiť. Súd prvého stupňa upravil styk otca s maloletým P. tak, aby sa otec so synom stretávali aspoň 3-krát do týždňa, pričom umožnil matke a otcovi tráviť vždy jeden celý víkend s maloletým, toho času v prípade otca iba cez deň, čo odôvodnil lekárskymi správami, ako aj názorom kolízneho opatrovníka, ktorí zatiaľ zhodne neodporučili vzhľadom na vek a zdravotné problémy maloletého, aby ten strávil s otcom aj noc.

Odvolací súd sa s uvedeným postupom súdu prvého stupňa nestotožňuje. Za situácie, že otec maloletého navrhoval rozšíriť styk s maloletým P. aj na noc, resp. dlhšie časové obdobie, bolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné nariadiť znalecké dokazovanie za účelom zistenia, či je v záujme maloletého dieťaťa, a to aj vzhľadom na jeho zdravotný stav, vhodné stráviť u otca noc, resp. aj viac dní v odlúčení od matky. Pokiaľ súd prvého stupňa pri posudzovaní tejto otázky vychádzal len zo správ, ktoré sú obsahom spisu, nebolo možné takýto postup hodnotiť ako postačujúci na preukázanie uvedenej skutočnosti, hlavne z dôvodu ich neaktuálnosti. Matkou predložená lekárska správa vystavená MUDr. I. C., neonatologičkou, bola datovaná ku dňu 27.7.2014. Pokiaľ ide o správu vyžiadanú súdom prvého stupňa od obvodnej lekárky maloletého P., MUDr. Y., z tejto navyiac vyplýva, že lekárka nevie posúdiť reakcie dieťaťa na spánok v inom prostredí bez prítomnosti matky. Vyslovila iba predpoklad, že to bude zrejme znášať ťažko.

Ak súd prvého stupňa neupravenie styku s maloletým dieťaťom v širšom rozsahu odôvodnil tým, že otec vedome koná v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa argumentujúc vyvolávaním stresu u matky a tým následne aj u dieťaťa, potom za situácie, že styk otca s maloletým dieťaťom upravil trikrát do týždňa, vyznieva tento záver nelogicky a nepresvedčivo. Odvolací súd nepopiera, že naštrbené vzťahy medzi rodičmi môžu mať vplyv na ich maloleté dieťa, avšak podľa názoru odvolacieho súdu zistenie, do akej miery tento vzťah možno hodnotiť ako rozporný so záujmom dieťaťa, závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti. Znalecké dokazovanie, ktoré navrhoval otec maloletého P., preto nemožno v žiadnom smere hodnotiť ako neúčelné a nehospodárne.

Podľa článku 9 bodu 3 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou dohovoru, uznávajú právo dieťaťa vzdialeného od jeho jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa sa hodnotí vždy v spojitosti s ostatnými v konaní vykonanými dôkazmi a zistenými skutočnosťami. Ak uvedené skutočnosti nie je možné v konaní relevantne zistiť, je na mieste nariadiť znalecké dokazovanie.

Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že je potrebné uvedomiť si dôležitosť otca v živote syna. Spoločné trávené chvíle s otcom sú pre maloleté dieťa prínosné tak po stránke emočnej, ako aj po stránke intelektuálnej (porov. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci II. ÚS 295/06). Rodičovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije, má právo na čo možno najširší kontakt s maloletým dieťaťom, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého je možné realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchovu prítomnosti, či príkladom, ktorá je, ako je vo všeobecnosti známe, tou najúčinnjšou výchovnou metódou. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa je v dôsledku odcudzenia v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná.

Maloleté dieťa má vyrastať v láskyplnom prostredí. Láskyplné prostredie môže byť vytvorené tak u rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, ako aj rodiča, ktorý svoje rodičovské práva a povinnosti vykonáva v rámci pravidelného styku s maloletým dieťaťom. Láskyplné prostredie tiež dotvára nenásilná komunikácie bez zbytočných komplikácií medzi rodičmi. V prípade neschopnosti rodičov spolu kooperovať pri styku sa maloleté dieťa stáva rukojemníkom a obeťou, a tým je zhoršená pozícia rodičov vytvoriť takéto prostredie, ktoré svedčí o povahe rodičov a hĺbke rozporu medzi nimi (porov. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 599/10, III. ÚS 439/05).

So zreteľom na uvedené skutočnosti, zrušil odvolací súd rozsudok vo výroku o úprave styku a vo výroku o trovách konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. ako predčasný, a teda nepreskúmateľný, a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie. Hoci otec maloletého dieťaťa vo svojom odvolaní považoval súdom určený rozsah styku za prijateľný a odvolal sa len do časti, v ktorej sa jeho návrhu na rozšírenie styku nevyhovelo, neostávalo odvolaciemu súdu iné, ako zrušiť rozsudok v celom výroku o úprave styku s odôvodnením, že súd prvého stupňa o návrhu otca v prevyšujúcej časti opomenul rozhodnúť.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude odstrániť logické rozpory v jeho záveroch, doplniť dokazovanie v naznačenom rozsahu za účelom spoľahlivého zistenia skutočností, ktoré by preukázali, či otcom navrhovaná úprava styku neodporuje záujmu dieťaťa, a teda či je vhodné upraviť styk dieťaťa s otcom v ním požadovanom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.